

22 januari 2010

Wederom bedankt voor alle mails en kaarten. Ik kreeg deze week een envelope met 7 kerst kaarten wel laat maar het is altijd fijn om post te ontvangen. Mijn dienst van 14 dagen zit er bijna op morgen word ik afgelost. Er was weer genoeg te zien en te beleven deze weken. In het begin was het belangrijkste om weer normaal te leren lopen. Op een manier dat mijn voeten niet meer pijn deden. Na een week heb ik weer hard gelopen. Tijdens lopen had ik nergens last van maar de andere dag was mijn knie wat stijf en een van mijn tenen. Maar dat is nu allemaal over. Hadden we vorig week nog mooi weer tot 24 graden. Deze week is koud, rond de acht graden en veel heel veel regen. Maar het verschil met Nederland was vanmorgen wel duidelijk. Ik maak 's morgens meestal een praatje met de Israëliische soldaten die het hek open komen maken. En een normale Nederlandse vraag is "en komt er vandaag weer zoveel regen" het verassende antwoord was ik hoop het wel. Iedereen weet dat Israel het water nodig heeft om de zomer door te komen. Dus regen is prima. Op de Golan zie je in eens meertjes ontstaan en droge beken zijn nu kolkende rivieren. Op veel plaatsen stroomt het water over de weg en soms ligt er daardoor een dikke laag modder op de weg. In Syrië is het veel erger. Ik ben woensdag op inspectie mee geweest aan de Syrische kant. De soldaten leven daar onder erbarmelijke omstandigheden. Ze brengen hun dienst tijd door in een zelf gemaakt hutje bij de positie die ze bezet moeten houden. Nu met die regen is het een grote modder bende. De hutjes lekken aan alle kanten en de wind waait er gewoon door heen. Veel posities konden we niet bereiken met de auto omdat we anders vast zouden blijven zitten in de modder. Ook op de kampen is het niet veel beter, ook in de kampen leven er veel in tenten of barakken zonder glas in de ramen en zonder deur. De Noor die mij begeleide vertelde dat er tijdens zijn vorige inspectie toen ze op dit kamp kwamen een grote groep soldaten in hun onderbroek buiten stonden aangetreden. Het was toen een graad of tien met veel wind. De liaison (LSO) officier vertelde dat de mannen waarschijnlijk gestraft werden en een halve dag zo buiten moesten staan. Ik ben met de inspectie wat verder Syrië in geweest, ongeveer 25 km. Het is een arme streek, met slechte wegen bijna alle huizen zijn beton grijs. Maar hier en daar staan hele mooie huizen of worden grote huizen gebouwd. De LSO vertelde dat die mooie huizen van mensen zijn die in de golf staten hebben gewerkt en nu rijk terug komen. Of waarvan familie in het buitenland werken en geld overmaken. Het grootste gedeelte van de mensen leeft hier van de landbouw. Schapen, kippen maar ook graan, tomaten, komkommers en heel veel olijf boomgaarden. De UNMO's die hier werken zeggen dat de kip en de shoarma aan deze kant van de grens heerlijk zijn omdat het vlees van scharrel kippen en schapen is, gevoed met natuurlijk voedsel.

Die schapen (shoarma) zien we hier op de post iedere dag. Met het slechte eer maar twee kuddes. Maar vorige week met het mooie weer hadden we hier er negen. Er zijn er met 50 schapen of geiten maar ook en aantal met een paar honderd schapen en geiten. De herders zijn soms kinderen maar meestal een man alleen of twee vrouwen. Het is een mooi Bijbels beeld zo'n kudde met herder er bij in traditionele kleding. Vandaag zag ik er een staan te bellen. Dat is dan wel weer een vreemd gezicht. Maar hij had wel bereik en wij niet. Dat komt omdat wij een Israëlisch nummer hebben e omdat OP54 voor uitgeschoven in Syrische gebied ligt hebben we geen bereik want onze nummers worden niet geaccepteerd door de Syrische telefoon maatschappij. Met mijn HEMA prepaid heb ik wel bereik.

Morgen inpakken en dan stappen we op het vliegtuig naar Nederland dus misschien tot ziens en anders tot mails.